

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/32/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2220202167
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2220202167.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov JUDr. Ľubice Bundzelovej a Mgr. Matúša Staríčka, v spore žalobkyne Z. F., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom D. Y., Q. T. XXXX/XX, proti žalovanému Mgr. Peter Gazdík, advokát, so sídlom v Dunajská Streda, Alžbetínske námestie 1203, o zaplatenie 2 800,- eur, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 20C/18/2020 - 78 zo dňa 05.11.2021, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu sa p o t v r d z u j e .
- II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Dunajská Streda, ako súd prvej inštancie, odvolaním napadnutým rozsudkom žalobu o zaplatenie sumy 2 800,- eur zamietol (I. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal (II. výrok).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala proti žalovanému zaplatenia sumy 2 800,- eur a to z titulu zaplatenej zálohy vo výške 3 000,- eur po odpočítaní sumy 165,97 eur za právny úkon žalovaným vykonaný, keďže s ním uzavrela dohodu o poskytovaní právnych služieb o jej zastupovaní ako aj jej manžela v trestných veciach, za ktoré žalovanému zaplatila celkovo sumu 3 000,- eur.

3. Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa § 132 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby žalobkyne, ktorá nepredložila žiaden doklad preukazujúci jej tvrdenie o vyplatení zálohy žalovanému. Neuniesla teda dôkazné bremeno, i keď predložené dôkazy nasvedčujú tomu, že medzi stranami sporu mohol existovať zmluvný vzťah založený na základe prevzatia zastupovania žalobkyne žalovaným, ktorá samotná skutočnosť nebola pre rozhodnutie vo veci postačujúca. Zo žalobkyne predloženého listu zo dňa 08.11.2019 vyplývalo, že žiadala žalovaného o zaslanie vyúčtovania a vyčítala mu, že s ňou nekomunikuje, rovnakú požiadavku formulovala aj v liste zo dňa 21.05.2020 v ktorom uvádzala žalovaným prevzatie zálohy vo výške 3 000,- eur a 350,- eur a keďže s ňou prestal komunikovať, podala na neho trestné oznámenie a tiež podnet na Slovenskú advokátsku komoru.

4. O trovách prvoinštančného konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP, aplikujúc zásadu úspechu, pričom žalovaný ako plne úspešný v spore si náhradu trov konania neuplatnil, preto mu ich nepriznal.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom namietala nesprávne vyhodnotenie skutkového stavu vecí a nesprávne skutkové zistenia [§ 365 ods. 1 písm. f) CSP]. Trvala na všetkých zákonom predpísaných náležitostiach žaloby a na preukázaní jej skutkových tvrdení, teda že medzi ňou a žalovaným podľa dôkazov existoval zmluvný vzťah, ktorý žalovaný porušoval, domáhala sa od neho vyúčtovania právnych služieb, ktoré podklady jej žalovaný neposkytol, ale jej nárok je preukázaný z ďalších listinných dôkazov preukazujúcich, že si uplatňovala nárok na vrátenie poskytnutej sumy.

6. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadril.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a § 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa ods. 2 vyššie citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie prvoinštančného súdu je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, ale i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadaava so všetkými relevantnými otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že prvoinštančný súd zamietol žalobu žalobkyne pre neunesenie dôkazného bremena, nakoľko nepredložila žiaden doklad, dokonca ani nenavrhol vykonanie žiadneho dôkazu preukazujúceho jej tvrdenia o vyplatení zálohy žalovanému a tiež na akom základe má nárok na vrátenie vyplatenej sumy, resp. jej časti.

12. V predmetnej žalobe žalobkyňa uvádzala skutočnosť, že žalovaný mal prevziať zastupovanie v jej trestnej veci s tým, že v jej veci bude záloha za zastupovanie vo výške 1 000,- eur a v trestnej veci jej manžela bola záloha vo výške 2 000,- eur a ohľadne ďalšej osoby Z. X., cez ktorého nadviazala so žalovaným kontaktom koncom roku 2018 sa v jeho veci dohodli na zálohe vo výške 3 000,- eur. Údajne koncom roku 2018 mala byť žalovanému celkovo vyplatená suma 6 000,- eur, pričom v jej veci žalovaný vykonal 1 úkon dňa 12.04.2019 ako výsluch osoby podľa § 196 ods. 2 Trestného poriadku. Zo sumy 1 000,- eur mal teda podľa žalobkyne žalovaný nárok na odmenu za 1 úkon vykonaný dňa 14.02.2019. Na výzvu prvoinštančného súdu žalobkyňa dopĺňala žalobu o ďalšie skutkové tvrdenia, v ktorých uvádzala že niekedy koncom roku 2018 a začiatkom roku 2019, kedy boli prítomné tri osoby, mali byť žalovanému odovzdané finančné prostriedky bez dokladu s tým, že od žalobkyne žalovaný prevzal sumu 350,- eur za konzultáciu s jej manželom vo väznici Leopoldov, kde aj bol a zálohu 3 000,- eur, pričom na zastupovanie a obhajobu v jej veci si vypýtal sumu 1 000,- eur a vo veci zastupovania a obhajoby jej manžela sumu 2 000,- eur, teda celkove prevzal sumu 3 350,- eur. Žalobkyňa v žalobe na preukázanie svojich tvrdení priložila žiadosti adresované žalovanému zo dňa 08.11.2019, zo dňa 21.05.2020, v ktorých žiadala žalovaného o zaslanie vyúčtovania poskytnutia právnych služieb. Žalovaný sa k predmetnej veci vyjadril v súvislosti s ospravedlnením svojej neúčasti na vytýčenom pojednávaní konanom dňa 05.11.2021, v ktorom namietal právomoc súdu, navrhol žalobu zamietnuť pre neexistenciu titulu, na základe ktorého by bolo možné žalobkyňu priznať jej nárok a tiež poukázal na odpoveď SAK vo veci sťažnosti žalobkyne zo dňa 11.09.2020, ktorou bola sťažnosť žalobkyne odložená.

13. Teória procesného práva podmieňuje úspech strany v spore unesením dvoch bremien. Ide jednak o bremeno tvrdiť skutočnosť, ktoré môžu privodiť jeho úspech v spore a jednak bremeno tieto skutočnosti preukázať. Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukazovania je ustanovenie § 132 CSP, podľa ktorého strany označia dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Uvedené ustanovenie

stanovuje dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní, t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách. Žalobca je nielen povinný tvrdiť skutkové okolnosti, z ktorých svoj nárok odvodzuje a ktoré sú určené obsahom hmotnoprávnej normy, ale je zároveň povinný označiť a predložiť súdu dôkazy na preukázanie pravdivosti svojich tvrdení. Treba zdôrazniť, že obsah dôkaznej povinnosti, ako povinnosti označiť a predložiť dôkazy, nie je totožný s pojmom dôkazného bremena. Dôkazné bremeno predstavuje súhrn pravidiel umožňujúcich súdu rozhodnúť vo veci, ak nastane stav tzv. objektívnej neistoty nazývaný aj „non liquet“ („nie je jasné“), ktorý nedovoľuje súdu rozhodnúť v súlade s hmotnoprávnym stavom, pretože výsledky vykonaného dokazovania nedávajú súdu podklad pre prijatie záveru či už o pravdivosti alebo nepravdivosti tvrdení strany sporu, prípadne je tento stav dôsledkom nepredloženia dôkazov alebo situáciou, kedy sa strana sporu dostáva do dôkaznej núdze (porovnaj Karel Svoboda, Dokazování, str. 37 a nasl.). Ide v podstate o procesnú zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia, a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech (Macur Jozef, Dukazní břemeno v civilním soudním řízení, 1.vydání, Brno, Masarykova Univerzita v Brně, 1995). Pokiaľ ale súd na základe vykonaných dôkazov zistí skutkový stav a v rámci voľnej úvahy dospeje k záveru o pravdivosti alebo nepravdivosti tvrdení strany v spore, rozhodne vo veci samej na základe zisteného skutkového stavu, t.j. neuplatnia sa pravidlá dôkazného bremena. Dôsledky neunesenia dôkazného bremena teda vyplývajú zo samotného rozdelenia dôkazného bremena medzi stranami v spore. Každá strana tvrdí a dokazuje tie skutkové okolnosti, z ktorých jej právo vyplýva a protistrana naopak tvrdí a dokazuje skutočnosti, ktoré toto právo vylučujú alebo zabraňujú jeho uplatniteľnosti. Dôsledky neunesenia dôkazného bremena sa potom riadia jednoduchým pravidlom neúspechu v spore stíhajúcim tú stranu, ktorá bola zodpovedná za preukázanie práva v jej prospech. Pokiaľ teda žalobca v konaní nepreukáže pravdivosť, ale ani nepravdivosť skutočností svedčiacich o existencii jeho hmotnoprávneho nároku, súd nemôže rozhodnúť na základe ľubovôle, ale len cestou aplikácie princípov dôkazného bremena, t.j. žalobu zamietne pre neunesenie dôkazného bremena žalobcom. Ako už bolo uvedené, nie je povinnosťou žalovaného tvrdiť ani dokazovať skutočnosti, z ktorých žalobca svoje právo odvodzuje, t.j. nezaťažuje ho v tomto smere dôkazné bremeno, a preto mu neunesenie dôkazného bremena žalobcom nemôže byť na ujmu.

14. Na základe vyššie uvedených teoretických úvah je potom nutné uzavrieť, že námietka žalobkyne nebola dôvodná a okresný súd rozhodol správne, keď pre neunesenie dôkazného bremena o existencii nároku žalobkyňou žalobu zamietol. V predmetnom spore to bola žalobkyňa, ktorá uplatnila svoj nárok na zaplatenie sumy 2 800,- eur, preto bola povinná ho aj preukázať. Ak žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu všetkých hmotnoprávných predpokladov zakladajúcich jej nárok na zaplatenie požadovanej sumy, nemohla byť v spore úspešná.

15. Odvolací súd sa preto plne stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi prvoinštančného súdu, teda že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno a nepreukázala dôvodnosť ňou uplatňovaného nároku. Bez povšimnutia nezostávajú aj skutkové tvrdenia žalobkyne odporujúce žalobnému návrhu spočívajúce v tom, že v jej trestnej veci mal žalovaný prevziať od žalobkyne zálohu za poskytnutie právnych služieb v jej veci vo výške 1 000,- eur a suma 2 000,- eur sa týkala za právne služby vo veci manžela žalobkyne, pričom na uvedenom nič nemení záver, že žalobkyňa nielenže nepreukázala vyplatenie ňou uplatňovanej sumy žalovanému, ale zároveň jej tvrdenia odporujú ňou uplatnenému nároku vo výške 2 800,- eur.

16. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP vrátane závislého výroku o trovách konania (II. výrok).

17. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 CSP. V tomto prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalovaný, zásadne by teda mal nárok aj na náhradu trov odvolacieho konania. Pretože však zo spisu odvolací súd nezistil, že by žalovanému v odvolacom konaní nejaké účelne vynaložené trovy vznikli, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trnave, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo

zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.